SFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW NARODOWEGO INSTYTUTU WOLNOŚCI – CENTRUM ROZWOJU SPOŁECZEŃSTWA OBYWATELSKIEGO W RAMACH FUNDUSZU INICJATYW MIĘDZYNARODOWEGO ROKU WOLONTARIATU

Scenariusz 1. Nie poddaję się

Warsztat terenowy o wytrwałości: co zrobić, kiedy na początku coś wydaje się fajne, a potem odechciewa się działać

Uczestnicy	dzieci w wieku 8–12 lat, grupa do 12 osób
Prowadzący	wolontariusze w wieku 12–17 lat, pod superwizją dwóch trenerek
Czas	60 min przygotowania wolontariuszy + 120 min warsztatu
Miejsce	teren zielony, las lub park z drzewami i patykami

Cel

Dzieci doświadczają, że zadanie można dokończyć mimo trudności: poprawiać, zaczynać od nowa, szukać dłużej. Poznają też zasadę, że dobre przygotowanie zwiększa szansę na sukces. Wolontariusze ćwiczą planowanie i prowadzenie zajęć.

Część 1. Przygotowanie wolontariuszy (60 min, z trenerkami)

- Powitanie i zebranie oczekiwań: z czym przychodzimy, czego chcemy się dziś nauczyć jako prowadzący.
- Zaplanowanie działań i podział ról: kto wita uczestników, kto tłumaczy zadania, kto opiekuje się którą grupą.
- Przygotowanie ćwiczeń w terenie i sprawdzenie ich na sobie: wolontariusze wykonują każde zadanie jak uczestnicy.
- Ewaluacja próby i wprowadzenie poprawek: co jest niejasne, co za trudne, co trzeba zmienić przed przyjściem dzieci.

Część 2. Warsztat dla dzieci (120 min, prowadzą wolontariusze)

Czas	Działanie
10 min	**Przywitanie uczestników.** Wolontariusze witają dzieci, przedstawiają się i zapowiadają temat: „Dziś sprawdzimy, jak nie odpuszczać”. Podział na małe grupy, do każdej przypisany wolontariusz.
35 min	**Drabinka z patyków i węzłów.** Grupy budują drabinkę, przywiązując szczeble sznurkiem. Węzły trzeba poprawiać, czasem zaczynać od nowa, a potem ulepszać konstrukcję, aż będzie stabilna. Wolontariusze pokazują węzeł i zachęcają, gdy coś się rozpada.
25 min	**Trzy skarby lasu.** Każda grupa szuka trzech rzeczy: czegoś czerwonego, czegoś z dziurką i czegoś żywego, co się porusza. Łatwo zacząć, trudniej wytrwać do ostatniego znaleziska. Szukamy pod liśćmi i kamieniami, a żywe stworzenia tylko oglądamy i odkładamy na miejsce.
30 min	**Moje drzewo.** Każde dziecko wybiera drzewo i dokładnie je poznaje: ogląda, dotyka kory, zapamiętuje kształt. Potem z zasłoniętymi oczami partner prowadzi je kolejno do trzech drzew, a dziecko zgaduje, które było jego. Wniosek: dobre przygotowanie zwiększa szansę na ukończenie zadania z sukcesem.
20 min	**Krąg podsumowujący.** Wszyscy siadają razem. **Wolontariusze:** co się udało, co chcemy poprawić, jak czuliśmy się w roli prowadzących, co zrobiliśmy bardzo dobrze, co wymaga wzmocnienia. **Dzieci:** czy zajęcia się podobały i co najbardziej, które zadanie było najciekawsze, czy lepiej pracuje się w grupie ze starszymi wolontariuszami niż samodzielnie.

Rola wolontariuszy i trenerek

Wolontariusze są przy grupach uczestników przez cały warsztat: tłumaczą zadania, pokazują, asystują i dbają, żeby każde dziecko miało swoją rolę. Trenerki są obecne cały czas, czuwają nad bezpieczeństwem i wspierają wolontariuszy, ale nie przejmują prowadzenia, jeśli nie jest to konieczne.

Materiały

sznurek lub linka (kilka odcinków po 2–3 m), opaski na oczy, patyki zebrane na miejscu. Bez wydruków.

Bezpieczeństwo

Patyki zbieramy z ziemi, nie łamiemy żywych gałęzi. Przy ćwiczeniu z zasłoniętymi oczami prowadzący idzie powoli i uprzedza o przeszkodach. Teren sprawdzamy przed przyjściem dzieci. Po zajęciach zostawiamy miejsce takim, jakie było.

Scenariusz opracowany przez wolontariuszy i trenerki Fundacji Cuprum Potentia w projekcie „Wolontariat Misja Odporność”. Udostępniony na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 4.0 (CC BY 4.0).
Projekt dofinansowano w ramach zadania Impuls Wolontariatu 2026 finansowanego ze środków Narodowego Instytutu Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego w ramach Rządowego Programu Funduszu Inicjatyw Międzynarodowego Roku Wolontariatu.